

Dr. Reckeweg systeem

woensdag, 13 augustus 2008

Het ontstaan van ziekten volgens Dr. Reckeweg

Het ontstaan van ziekten volgens Dr. Reckeweg Reckeweg was een Duitse arts. Hij zag de oorzaak van het ontstaan van ziekten in de inwerking van toxinen op de weefselstructuren. Dit gebeurt dan via chemische reacties. Als het lichaam voldoende levenskracht heeft om de toxinen te weren en uit te scheiden, herstelt het natuurlijk evenwicht zich en is (en blijft) men gezond. Heeft het lichaam onvoldoende vitaliteit, of wordt de genezingsreactie onderdrukt, dan blijven de toxinen in het lichaam en krijgen zo de kans om via sluipende processen ernstige ziekten te veroorzaken. Reckeweg heeft het verloop van die processen ingedeeld in fasen; in iedere fasen kunnen bepaalde klachten of aandoeningen de kop opsteken. Zo zie je geleidelijk de overgang van bepaalde acute ziekten met koorts e.d. naar vage klachten ('nooit meer fit geweest sinds die ene griep'), en dit kan dan uiteindelijk uitmonden in chronische aandoeningen en ziekten. Reckeweg bedoelde met toxinen alle stoffen die schadelijk kunnen zijn in het lichaam. Deze kunnen vanuit het milieu komen (b.v. lucht en waterverontreiniging), maar ook uit de voeding (allerlei toevoegingen zoals kleurstoffen, conserveringsmiddelen e.d. en ook bepaalde stoffen in vlees, met name in varkensvlees); verder kan er sprake zijn van auto-intoxicatie; toxinen die ontstaan in slecht functionerende darmen en die worden opgenomen in het bloed, of toxinen die ontstaan als gevolg van psychische stress en die (zoals bekend) een maagzweer kunnen veroorzaken. De indeling in 6 fasen: Eerste fase: excretiefase Normale fase: alles functioneert goed. Gebruikelijke uitscheidingen via de normale wegen: zweet, urine, ontlasting, kooldioxidegas, talg, oorsmeer, speeksel, maagdarmsappen etc. Tweede fase: reactiefase Deze ontstaat bij inwerking van toxinen op het lichaam: acute ziekte. Verhoogde uitscheidingsreacties, eerst via de normale wegen: slijm, diarree, hoesten, daarna via de 'nood'uitgangen: overgeven en het ontstaan van allerlei huiduitslagen. Ontstekingen in allerlei vormen zijn mogelijk, gepaard met koorts, pijn, roodheid en zwelling. Griep, verkoudheden. Derde fase: depositiefase of pseudo-stille fase. Ontstaat als de reacties in de tweede fase worden onderdrukt (b.v. door antibiotica) of als het lichaam niet genoeg vitaliteit meer heeft om door middel van deze reacties de toxinen uit het lichaam te werken. De toxinen worden dan op zo veilig mogelijke plaatsen in het lichaam opgeslagen: in de huid en in de vetweefsels; overgewicht, goedaardige gezwellen, poliepen, wratten, vleesbomen, pigmentvlekken, reuma, nier- en galstenen, aderverkalking, jicht. Er zijn weinig klachten in deze fase, wel vaak een gevoel van niet echt fit zijn, vage klachten. Mensen, die zeggen dat ze nooit meer verkouden zijn of griep hebben (doordat het lichaam de kracht mist deze afweerreactie op te brengen). Vierde fase: impregnatiefase De toxinen beginnen door de celwand heen te dringen en gaan de cellen ook van binnenuit aantasten, impregneren. In deze fase beginnen allerlei 'duidelijke'klachten te verschijnen: migraine, aangezichtspijn, astma, maagzweren, angina pectoris. Vijfde fase: degeneratiefase Door de voortdurende inwerking van de toxinen worden de structuren in de cel zo aangetast, dat de levensprocessen verstoord raken, de cellen gaan degenereren en dus de organen: Diabetes, levercirrhose, schrompelnieren, spierdystrofie, steriliteit etc. Deze aandoeningen zijn (haast) niet meer te herstellen. Zesde fase: neoplasmafase Celontaarding, woekering, kwaadaardige gezwellen. Kanker op alle mogelijke gebieden. Hoe verder iemand in deze ziektefasen is 'gevorderd', hoe moeilijker het zal zijn om het proces weer om te keren en weer te genezen en hoe langer dit dan zal duren. Enige voorbeelden van het overgaan van bepaalde ziekten naar het volgende stadium: 1. baby met eczeem of dauwworm --à weggesmeerd met corticosteroïdenzalf à jarenlange pseudo-stille fase à dan optreden van astma of allergie 2. klein kindje met veel verkoudheden -à antibiotica à diarrhoea en beschadigde darmflora à kleuter met oor- en keelklachten à antibiotica à later chronische bronchitisachtige klachten (CARA) (COPD toch) 3. Iemand met chronische verkoudheden à gaan over, maar voelt zich jarenlang niet echt goed en fit à ontstaan van pigmentvlekken en wratjes, een vleesboom of een darmpoliep à schijnbaar uit het niets ontstaan van migraine of aangezichtspijnen etc. Het beste is dus om de reacties van het lichaam altijd zo veel mogelijk te ondersteunen en niet te onderdrukken. Natuurlijk is het in bepaalde gevallen noodzakelijk om wel gebruik te maken van antibiotica of andere sterke medicijnen, maar echt niet voor iedere verkoudheid of keelontsteking. Door natuurlijke geneesmiddelen, reinigings- en vastenkuren kan de toxine-uitscheiding zodanig worden geleid, versneld en bevorderd, dat (evt. via koorts en een kritische fase als geneesreactie) het lichaam uiteindelijk weer terugkeert naar de eerste fase: gezondheid.